

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİNİN GÜVENCESİ KİTLELERİN KARARLI MÜCADELESİDİR

Basın açıklaması, 18 Temmuz 1975.

Ambargo ve üsler konusunda MC hükümetinin, Dışişleri Bakanı Çağlayangil tarafından açıklanan kararı ibret verici bir belgedir. Bu karar, egemen sınıfların, burjuvazinin ve onun politik iktidarının, ABD emperyalizmine bağımlılığının açık ve yeni bir delilidir. Emperyalizme teslimiyet politikasının bir kez daha açığa vurulmasıdır.

MC hükümeti bir an önce aldığı geçici statünün uygulanmaya başlanması kararını dahi yürürlüğe koymaya cesaret edememiştir. Bu ertelemenin dayandırıldığı gerekçe ise -heyetlerin görüşme usullerinin tespiti ile ilgili teknik çalışmaların tamamlanması gerekçesi- gülünç olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır. Müzakere usullerinin tespiti ile Amerikan üs ve tesislerine geçici statü uygulanması arasında ne münasebet vardır? Alınan karar, ABD emperyalizminin baskılarına bu defa da boyun eğilerek ona istediği süreyi tanımaktadır. Bir başka deyimle karar, Amerika'nın askeri yardımı kesmesine ve ambargo koymasına karşı herhangi bir tenkitte bulunmayı erteleme kararıdır.

Böyle bir tutumda olan bir hükümetin hazırladığı geçici statünün, hangi kapsamda olursa olsun, ABD'ye bağımlılık ilişkilerinde bir değişiklik getirmeyeceği bellidir. Zaten, ikili anlaşmaların yeniden düzenlenmesi konusunda 1969 yılından 1975 yılı başına kadar uzun müzakereler sürdürülmüştür. Yeni müzakereler, bu kesilmiş görüşmelerin yeniden başlatılmasından başka bir şey olmayacaktır ve eninde sonunda varılacak sonuç, ABD ile ilişkilerin, özünde bir değişiklik yapılmadan, yeni anlaşmalarla sürdürülmesi olacaktır.

MC Hükümetinden ve tüm burjuva partileri iktidarlarından zaten başka bir şey de beklenemez; çünkü içine girilen emperyalizme bağımlılık ilişkileri, aslında Türkiye burjuvazisinin politik bir tercihinin sonucudur. Egemen sınıflar ittifakı, politik egemenliklerinin devamını ve kapitalizmin ayakta tutulmasının yolunu emperyalizmle bütünleşmede ve bu durumun devamında bulmaktadır. Bunun için vermeyecekleri taviz yoktur. Ve olmamıştır. Nato'ya bunun için girilmiştir; ikili anlaşmalar, üsler, AET ile yapılan ortaklık anlaşması ve benzeri bağlantılar bu politikanın sonucudur.

Böyle bir dış politika ülkemizin, halkımızın çıkarlarına ters düşmektedir. Türkiye'nin ve halkımızın çıkarları, başta ABD olmak üzere emperyalizme karşı kararlar almayı ve bağımlılık ilişkilerini koparıp atmaya gerektirmektedir. Nato'dan, Cento'dan derhal çıkılmalı, iki anlaşmalar fesh ve üsler tasfiye edilmelidir.

AET ile yapılan ortaklık anlaşması bozularak, Ortak Pazar'a girilmemelidir. Anti-emperyalist, askeri bloklar dışı, bağlantısız, genel silahsızlanmadan ve dünya barışından yana bir dış politika izlenmelidir. Halkımızın yararı ve çıkarı böyle bir

dış politikada yatmaktadır.

MC Hükümeti, ülke kamuoyunda, işçi ve emekçi kitlelerde gelişen anti-emperyalist bilinç ve öfkeyi, esasta hiç bir değişikliğe gitmeden, yüzeysel, politik manevralarla yatıştırıramaz, tatmin edemez. Esasen güçlü bir iktidar oluşturamayan, dört partinin derme çatma koalisyonu MC hükümeti, teslimiyetçi dış politikasının bu son belirtisiyle büsbütün güçsüz, halkın desteğinden yoksun duruma düşmüştür. Hükümetin dış politikada düştüğü açmaz, iç politikadaki bunalımı artıracaktır.

MC hükümeti dış politikasında bocaladıkça iktidar olma güçsüzlüğü arttıkça içteki baskı politikasını daha ısrarla ve genişleterek sürdürmektedir. Komando saldırıları ve kolluk kuvvetleri baskınları yüksek öğrenim gençliğinden siyasal kişi ve partilere, ve sendika toplantılarına yayılmıştır. Bu baskı ve şiddet uygulamalarını genişletme politikası bu defa teknik elemanların örgütlerine kadar uzanmıştır. Tüm Teknik Elemanlar Derneği'nin afişlerini yapıştıranların karakollara götürülmesini Türkiye Mühendis ve Mimar Odaları Birliği merkezinin aranıp bir kısım evrakına el konulmasının anlamı budur. Bu meslek kitlesinin toplu sözleşme ve grev haklarıyla donanmış, sendikalaşma talep ve mücadelesini MC iktidarı engellemek, sindirmek istemektedir. MC hükümeti, işçi sınıfı ve genellikle halk kitleleriyle olduğu gibi, bu arada, ülke ekonomisinde ve kalkınmasında çok önemli yeri olan bu kitle ile de ters düşmektedir. Böylece MC hükümeti tüm kol ve kafa emekçisi kitlelerden soyutlanmış bulunmaktadır. Tüm baskı ve şiddet uygulamalarına rağmen bu kitleler demokratik hak ve özgürlüklerine sahip çıkıp sonuna kadar direnmekten, mücadeleden vazgeçmeyecektir. TMMOB ve TÛTED başkanlarının bu yönde verdikleri ortak demeç de bunu doğrulamaktadır. Türkiye'de iç politikada demokrasinin, dış politikada bağımsızlığın güvencesi kitlelerin bu uğurdaki kararlılığıdır.

“Yolumuz Açık Olsun” broşürü, Ağustos 1975